

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci navrhovatele: **Ing. F. Č.**, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – čl. I. bodu 2 písm. b) a písm. c), bodu 3 písm. a) odst. vi) a písm. b), bodu 6 písm. b), písm. c) a písm. d), bodu 7, bodu 8 písm. a) a písm. b), bodu 9 písm. a) a písm. b), bodu 10 písm. b) a písm. c), bodu 12 písm. a) až d), bodu 13 písm. b) a c), bodu 15 písm. b) a c) a bodu 16 mimořádného opatření odpůrce ze dne 27. 9. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-25/MIN/KAN,

t a k t o :

- I. Návrh na vyslovení nezákonnosti čl. I. bodu 15 písm. b) a c) mimořádného opatření odpůrce ze dne 27. 9. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-25/MIN/KAN, **se o d m í t á**.
- II. Návrh na vyslovení nezákonnosti čl. I. bodu 2 písm. b) a písm. c), bodu 3 písm. a) odst. vi) a písm. b), bodu 6 písm. b), písm. c) a písm. d), bodu 7, bodu 8 písm. a) a písm. b), bodu 9 písm. a) a písm. b), bodu 10 písm. b) a písm. c), bodu 12 písm. a) až d), bodu 13 písm. b) a c) a bodu 16 mimořádného opatření odpůrce ze dne 27. 9. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-25/MIN/KAN, **se o d m í t á** pro zjevnou neopodstatněnost.
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Napadené mimořádné opatření

[1] Návrhem ze dne 28. 9. 2021 se navrhovatel domáhá zrušení, případně vyslovení nezákonnosti, části opatření obecné povahy – mimořádného opatření odpůrce ze dne 27. 9. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-25/MIN/KAN (dále jen „mimořádné opatření“). Tímto mimořádným opatřením odpůrce stanovil povinnosti při provozování vybraných služeb a aktivit. Navrhovatel se konkrétně domáhá přezkumu:

- čl. I. bodu 2 písm. b) a c), vztahujícím se k holičství, kadeřnictví, pedikúře, kosmetice atp.;
- čl. I. bodu 3. písm. a) odst. vi) a písm. b), vztahujícím se k provozováním stravovacích služeb, klubům, diskotékám a hernám;
- čl. I. bodu 6 písm. b), c) a d), vztahujícím se k ubytovacím službám;
- čl. I. bodu 7, vztahujícím se k lázeňské léčebně-rehabilitační péči;
- čl. I. bodu 8 písm. a) a b), vztahujícím se k provozu vnitřních sportovišť, jako jsou fitness centra;
- čl. I. bodu 9 písm. a) a b), vztahujícím se k umělým koupalištím (bazénům, saunám, wellness);

- čl. I. bodu 10 písm. b) a c), vztahujícím se k zoologickým a botanickým zahradám, muzeím, galeriím atp.;
- čl. I. bodu 12 písm. a) až d), vztahujícím se ke koncertům, uměleckým představením, cirkusům, závodům, sportovním utkáním atp.;
- čl. I. bodu 13 písm. b) a c), vztahujícím se ke konání soukromých nebo veřejných akcí.

Tato ustanovení požadují splnění podmínek pro vstup do některých vnitřních a vnějších prostor, eventuálně i prokázání splnění těchto podmínek zákazníkem a kontrolu jejich splnění provozovatelem před poskytnutím služby, a to v návaznosti na čl. I. bod 16 mimořádného opatření. Také tento bod navrhovatel napadá. Odpůrce v něm vymezil jako podmínku pro vstup alternativně:

- negativní RT-PCR test na přítomnost viru SARS-CoV-2, absolvovaný nejdéle před 7 dny [písm. a)];
- negativní rychlý antigení test (dále také „RAT“) na přítomnost antigenu téhož viru, provedený zdravotnickým pracovníkem a absolvovaný nejdéle před 72 hodinami [písm. b)];
- očkování proti nemoci COVID-19, přičemž uplynulo 14 dní od dokončeného očkovacího schématu [písm. c)];
- laboratorně potvrzené prodělání nemoci COVID-19, přičemž uplynula doba izolace a od prvního pozitivního testu neuplynulo více než 180 dní [písm. d)];
- negativní RAT, určený k sebetestování a podstoupený na místě, nebo negativní RAT podstoupený za dozoru zdravotnického pracovníka pomocí online služby [písm. e)].

[2] Navrhovatel svůj návrh několikrát „aktualizoval“, což znamená, že zaslal jeho upravené a doplněné znění, především v souvislosti s tím, jak tímto návrhem napadal další mimořádná opatření (poslední znění označené jako verze 23 později ještě doplnil podáním ze dne 8. 11. 2021). V jedné z těchto aktualizací, označené jako „verze 19“, kterou Nejvyšší správní soud (dále také „NSS“) obdržel dne 4. 10. 2021, dodatečně navrhl přezkoumat i čl. I. bod 15 písm. b) a c) mimořádného opatření.

[3] Mimořádné opatření bylo po podání návrhu změněno mimořádným opatřením ze dne 22. 10. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-26/MIN/KAN. Tato novela se dotkla i napadených částí mimořádného opatření, nikoli však způsobem, který by měl zásadní dopad na argumentaci navrhovatele. Mimořádné opatření bylo poté výslovně zrušeno mimořádným opatřením ze dne 6. 12. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-30/MIN/KAN.

II. Podstatný obsah návrhu a vyjádření odpůrce

[4] Navrhovatel má za to, že cílem jednotlivých mimořádných opatření ve svém souhrnu je přimět jednotlivce, aby se „dobrovolně“ nechal očkovat proti nemoci COVID-19. Očkování je totiž jediný způsob, jak se vyhnout povinnosti podstupovat testování. Očkování ovšem chrání jen očkované; výjimka z povinnosti testování je ve vztahu k nim neodůvodnitelná a nepřezkoumatelná. Tentýž závěr lze vztáhnout k výjimce po dobu 180 dnů od prodělání onemocnění (po prvním pozitivním testu). Závažnost situace nelze objektivně vyhodnocovat podle počtu pozitivních testů (počtu osob nakažených virem SARS-CoV-2), protože nákaza virem ještě nezbytně nevede k propuknutí nemoci. Skutečnou nemocnost odpůrce neuvádí. Solidaritu se zranitelnými osobami (se špatným zdravotním stavem, slabou imunitou) nemůže odpůrce vynucovat tak, že zdravým jedincům uloží povinnosti. Navrhovatel není ochoten se vzdát ve prospěch zranitelných jedinců vlastního života. Soudy nemohou nikdy objektivně zhodnotit míru nepohodlí, kterému se musí konkrétní jedinec vystavit, aby naplnil požadavky mimořádného opatření.

[5] Vadný postup odpůrce vede k tomu, že je navrhovatel od března 2020 omezován na svých právech jen proto, že je označen jako „osoba podezřelá z nákazy“. Toto podezření však odpůrce nikdy neprokázal. Jeho postup je v rozporu s tím, že sám připouští imunitu vůči naze tímto typem koronaviru, což plyne z toho, že zvýhodňuje osoby po prodělaném onemocnění COVID-19. Další osoby, které jsou imunní – tj. osoby s naměřenými protilátkami,

pokračování

jako je navrhovatel, a 80 % osob, které mají asymptomatický průběh onemocnění – odpůrce odmítá uznat jako imunní, protože údajně nemá k dispozici vhodný prostředek, jak jejich imunitu ověřit. To však vede k diskriminaci této skupiny osob. Neexistuje studie, která by prokázala, že očkování chrání před další nákazou lépe než protilátky. Očkování nesnižuje riziko nakažení, nýbrž jen potenciální následky onemocnění u rizikových jedinců; jeho dlouhodobé následky jsou navíc neznámé. Délka bezinfekčnosti na základě podstoupení očkování není stanovena, zatímco po prodělání onemocnění je omezena na 180 dnů. Odpůrce nevysvětlil ani to, proč očkování nemusejí podstupovat testování. Proto by měl NSS zrušit podmínku prokázání se negativním testem pro vstup do některých míst. Z rozsáhlého návrhu vyplývá frustrace navrhovatele se způsobem rozhodování NSS o jeho dalších návrzích. Navrhl, aby mu NSS přiznal v rámci náhrady nákladů řízení náhradu času, který strávil přípravou podání. Své „časoměrné náklady“ za září 2021 vyčíslil částkou 171 600 Kč.

[6] Odpůrce ve vyjádření navrhl odmítnutí návrhu pro nedostatek aktivní legitimace navrhovatele (k čemuž poukázal na závěry usnesení NSS ze dne 17. 9. 2021, č. j. 8 Ao 23/2021 - 51), případně navrhl jej zamítnout. Připomněl, že soudní přezkum opatření obecné povahy by měl postihovat jen extrémní případy věcně nesprávných mimořádných opatření. Situaci nového typu koronaviru je třeba posuzovat komplexně. Odpůrce vychází z omezeného množství dostupných informací a snaží se preferovat ochranu života a zdraví osob při současné snaze co nejméně omezovat chod společnosti. V testu proporcionality vychází z aktuální situace rozšíření epidemie. K obsahu návrhu uvedl, že mimořádné opatření nevede k tomu, že by umožňovalo provozovatelům služeb disponovat zdravotnickou dokumentací navrhovatele. Jde jen o kontrolu, zda navrhovatel či jiný zákazník splnil některou ze stanovených podmínek čl. I. bodu 16 mimořádného opatření. Laboratorně změřené protilátky nelze postavit na roveň prodělání onemocnění COVID-19. Očkování není vynucováno, protože jsou stanoveny i další podmínky pro přístup ke službám. Tvrzení, že očkování nepřináší žádné benefity, je nepodložené.

[7] Navrhovatel se také domáhal, aby NSS nařídil předběžné opatření. Tento návrh soud zamítl usnesením ze dne 14. 10. 2021, č. j. 9 Ao 23/2021 - 39.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Zrušení napadeného mimořádného opatření mimořádným opatřením ze dne 6. 12. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-30/MIN/KAN, není samo o sobě překážkou dalšího řízení ve věci, a to s ohledem na § 13 odst. 4 zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „pandemický zákon“); srov. rozsudek ze dne 14. 4. 2021, č. j. 8 Ao 1/2021 - 133, č. 4187/2021 Sb. NSS. Navrhovatel již v návrhu uvedl, že v případě zrušení napadeného opatření se domáhá vyslovení nezákonnosti napadených částí mimořádného opatření.

[9] Podle § 101b odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) *[n]ávrh kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat návrhové body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje navrhovatel opatření obecné povahy nebo jeho část za nezákonné. Obsahuje-li návrh tyto náležitosti, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Navrhovatel může kdykoli za řízení návrhové body omezit.* Věta druhá tohoto ustanovení zavádí zvláštní podobu koncentrace řízení, jejímž důsledkem je, že navrhovatel nemůže po podání návrhu, který obsahuje všechny náležitosti, svůj návrh dále rozšířit, tzn. navrhnout, aby soud zrušil, či v případě postupu podle § 13 odst. 4 pandemického zákona vyslovil nezákonnost, vůči části opatření obecné povahy, kterou nezahrnul do původního návrhu.

[10] Již první verze navrhovatelova podání, z níž bylo možné dovodit, že navrhuje přezkum nyní přezkoumávaného mimořádného opatření, splňovala všechny náležitosti návrhu. Proto na pozdější „aktualizaci návrhu“, v níž navrhovatel rozšířil výčet napadených bodů mimořádného opatření o čl. I. bod 15 písm. b) a c), musí NSS hledět jako na nepřipustné rozšíření návrhu.

[11] Ve vztahu k této části návrhu je tak třeba návrh odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení.

[12] V původním rozsahu návrhu se NSS dále zabýval otázkou, zda je návrh způsobilý k meritornímu přezkumu.

[13] Podle § 13 odst. 3 pandemického zákona platí, *že je-li návrh zjevně neopodstatněný, soud jej mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků usnesením odmítne.*

[14] Nejvyšší správní soud již dříve vyložil, že pod institut zjevné neopodstatněnosti budou spadat „*zpravidla takové situace, kdy bude prima facie jasné, že podaný návrh nemůže být úspěšný, neboť půjde o skutkově i právně jednoznačnou věc, v níž právní závěr vyplývá z textu zákona bez potřeby interpretace. Podobná je i situace, kdy se Nejvyšší správní soud ve své rozhodovací praxi již obdobnou věcí zabýval a rozhodl zamítavým rozsudkem. Nesbledá-li soud důvod pro odchýlení se od svého předchozího právního názoru, není důvod, aby ve velmi specifickém režimu soudního přezkumu podle pandemického zákona nemohl využít právě institut zjevné neopodstatněnosti. Jeho smysl a účel je třeba vnímat tak, že jde o kompenzaci tlaku vyvolaného potřebou přednostního projednání návrhu a současně jistou ochranu Nejvyššího správního soudu před zahlcením.*“ (usnesení NSS ze dne 18. 5. 2021, č. j. 5 Ao 2/2021 - 52, č. 4211/2021 Sb. NSS, bod 11) Jedná se tedy o specifický režim soudního přezkumu podle pandemického zákona, jehož účelem je zrychlené a zjednodušené rozhodnutí o návrhu (srov. např. citované usnesení č. j. 5 Ao 2/2021 - 52, body 10-13, či usnesení ze dne 8. 7. 2021, č. j. 7 Ao 19/2021 - 19). Postup zvolený v takových případech zdejším soudem aproboval i Ústavní soud (viz např. usnesení ze dne 22. 6. 2021, sp. zn. III. ÚS 1482/21, ze dne 27. 7. 2021, sp. zn. III. ÚS 1498/21, či ze dne 17. 8. 2021, sp. zn. II. ÚS 2129/21).

[15] Nejvyšší správní soud se v dosavadní judikatuře nezabýval přímo tím, zda odpůrce pochybil, když v tomto konkrétním mimořádném opatření nezdůvodnil odlišné zacházení s osobami, kterým byly laboratorně zjištěny protilátky proti nemoci COVID-19, oproti osobám očkovaným a po laboratorně potvrzeném prodělání onemocnění. Touto otázkou se však NSS již zabýval ve vztahu k dříve vydanému mimořádnému opatření ze dne 26. 8. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-23/MIN/KAN. Toto mimořádné opatření bylo obsahově do značné míry obdobné nyní přezkoumávanému mimořádnému opatření. Obsahově obdobné je též odůvodnění obou opatření, nejen co se týče zdůvodnění regulace ve vztahu k osobám majícím protilátky. Argumentačně komplexní návrh na deklarování nezákonnosti mimořádného opatření č. j. MZDR 14601/2021-23/MIN/KAN zamítl NSS rozsudkem ze dne 20. 10. 2021, č. j. 8 Ao 22/2021 - 183. Později NSS rozhodoval i o návrhu nynějšího navrhovatele, který směřoval také proti mimořádnému opatření č. j. MZDR 14601/2021-23/MIN/KAN. Jeho návrh odmítl usnesením ze dne 31. 1. 2022, č. j. 8 Ao 31/2021 - 109, pro zjevnou neopodstatněnost právě ve světle předchozího zamítavého rozsudku č. j. 8 Ao 22/2021 - 183. Navrhovatel v tehdejších i nynějším návrhu používá jediné „aktualizované“ podání, jímž postupně napadá různá mimořádná opatření odpůrce, takže se tato jeho podání do značné míry překrývají. Tak došlo k situaci, že NSS v usnesení č. j. 8 Ao 31/2021 - 109 posuzoval prakticky stejné námitky, které navrhovatel vznesl i proti nyní přezkoumávanému mimořádnému opatření (liší se rozsah návrhu, jeho argumentační podstata je však stejná).

[16] Nejvyšší správní soud by tak měl znovu posuzovat tytéž námitky, které již dříve označil za zjevně neopodstatněné, aniž by došlo k jakékoli relevantní změně mimořádného opatření,

pokračování

kteřá by odůvodňovala odchýlení se od předchozích závěrů. Navrhovatel svou argumentaci ani nedoplnil takovým způsobem, aby NSS shledal důvod odchýlit se od závěrů přijatých v uvedeném usnesení o zjevné neopodstatněnosti, případně v dřívějším zamítavém rozsudku, a nelze najít ani jiný důvod, pro který by bylo rozumné a respektující ekonomii soudního řízení, aby nyní podaný návrh projednal běžnou procedurou. Proto NSS dospěl k závěru, že i nynější návrh je zjevně neopodstatněný, a to ve světle předchozí judikatury.

[17] Klíčový důvod nezákonnosti mimořádného opatření navrhovatel spatřuje v čl. I. bodě 16 mimořádného opatření, a to z důvodů podobných těm, jimiž se NSS podrobně věcně zabýval právě při projednání návrhu zamítnutého rozsudkem č. j. 8 Ao 22/2021 - 183, na jehož podrobné odůvodnění proto soud i nyní odkazuje.

[18] Podstata nynějšího návrhu, resp. jeho důvodů, jimiž je soud vázán (§ 101d odst. 1 s. ř. s.), se týká předně postavení osob s laboratorně zjištěnými protilátkami proti viru SARS-CoV-2 (jejich diskriminace), a to pokud jde o přístup ke službám či aktivitám vymezeným v napadeném opatření. Ve výše uvedeném rozsudku se již NSS zabýval námitkami, které se týkaly znevýhodnění osob s naměřenými protilátkami (které nemají prokázáno prodělání nemoci COVID-19 pozitivním RT-PCR testem) oproti osobám vymezeným v čl. I. bodu 16 mimořádného opatření (viz v rozsudku č. j. 8 Ao 22/2021 - 183 zejm. část *VI.3 Srovnání postavení osob s prokázanými protilátkami s osobami, které získaly imunitu očkováním nebo laboratorně prokázaným onemocněním*). Zabýval se i námitkami, které se týkají tvrzeného znevýhodnění osob s prodělanou nemocí, u nichž platí tzv. fikce bezinfekčnosti pouze po dobu 180 dnů, zatímco u osob očkovaných omezená není (k tomu viz tamtéž část *VI.4 Srovnání postavení osob, které prodělaly onemocnění covid-19, s osobami očkovanými*). Pouze na okraj lze poznamenat, že navrhovatel ani neprokázal, že by onemocnění COVID-19 prodělal; v posledním doplnění svého návrhu to sice „čestně prohlásil“, své tvrzení ale jednak nedoložil, jednak jde o účelové prohlášení, které je ve zřejmém vnitřním rozporu s jeho předchozí argumentací.

[19] Ve výše uvedeném rozsudku č. j. 8 Ao 22/2021 - 183 se NSS rovněž vypořádal se svou předchozí rozhodovací praxí v otázce uznávání protilátek jako důvodu tzv. bezinfekčnosti (srov. rozsudek ze dne 30. 6. 2021, č. j. 6 Ao 21/2021 - 23, č. 4240/2021 Sb. NSS). Navrhovatel nyní nepředestřel žádné námitky, které by odůvodňovaly opakované meritorní posouzení těchto otázek. V podrobnostech proto NSS odkazuje na závěry, které k nim již učinil ve výše uvedené judikatuře.

[20] Je nutné také připomenout, že námitkami ohledně údajného zastřenéno nucení osob k očkování prostřednictvím uložení povinnosti podstupovat testy (RT-PCR či RAT) se NSS zabýval na základě návrhu jiného navrhovatele v rozsudku ze dne 3. 3. 2022, č. j. 9 Ao 41/2021 - 38. V něm dospěl k závěru, že čl. I. bod 16 nyní přezkoumávaného mimořádného opatření sleduje legitimní cíl ochrany veřejného zdraví, čímž usiluje o omezení šíření koronaviru v populaci i ochranu zdravotnického systému před jeho přetížením. Činí tak formou, jejíž vhodnost a přiměřenost se nepodařilo tehdejšímu navrhovateli vyvrátit. Ani argumentace navrhovatele v tomto řízení nevede k tomu, aby musel NSS tyto závěry přehodnotit.

[21] Nejvyšší správní soud si je vědom, že navrhovatel v nynější věci napadl kromě zmíněného čl. I. bodu 16 mimořádného opatření také další shora uvedené části mimořádného opatření. Tato ustanovení a související argumentace navrhovatele však navazují (odkazují) právě na čl. I. bod 16, a proto musí NSS při absenci dalších námitek dospět k tomu, že i vůči nim je návrh zjevně neopodstatněný (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 10. 2021, č. j. 9 Ao 15/2021 - 45).

[22] Jde-li o navazující námitky navrhovatele týkající se oprávnění soukromých osob kontrolovat tzv. bezinfekčnost, je třeba uvést, že touto otázkou se NSS již ve své judikatuře ve vztahu k témuž mimořádnému opatření taktéž zabýval. V rozsudku ze dne 28. 1. 2022, č. j. 8 Ao 29/2021 - 98, mimo jiné uzavřel, že stanovením povinnosti kontrolovat splnění podmínek dle daného mimořádného opatření (dle čl. I. bodu 16) nedochází bez dalšího k nepřipustné delegaci výkonu veřejné (státní) správy. Obdobný závěr NSS vyslovil i vůči nyní přezkoumávanému mimořádnému opatření (viz rozsudky ze dne 28. 1. 2022, č. j. 9 Ao 24/2021 - 90, a ze dne 3. 2. 2022, č. j. 9 Ao 29/2021 - 61). Ani v tomto ohledu není důvod, aby se Nejvyšší správní soud danou otázkou znovu věcně zabýval.

IV. Závěr a náklady řízení

[23] Nejvyšší správní soud tedy s ohledem na výše uvedené a v návaznosti na svoji předchozí rozhodovací praxi v obdobných věcech shledal návrh zjevně neopodstatněným, a proto jej podle § 13 odst. 3 věty první pandemického zákona odmítl pro zjevnou neopodstatněnost. V části, v níž navrhovatel nepřipustně rozšířil svůj návrh o vyslovení nezákonnosti čl. I. bodu 15 písm. b) a c) jej odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Vzhledem k odmítnutí návrhu rozhodl v souladu se zákonem bez nařízení ústního jednání.

[24] Vzhledem k tomu, že návrh jako celek shledal zjevně neopodstatněným ve smyslu § 13 odst. 3 pandemického zákona, důsledkem čehož je odmítnutí návrhu, nepovažoval za účelné, aby se ve vztahu k jednotlivým navrhovatelem napadeným ustanovením mimořádného opatření podrobně zabýval naplněním aktivní procesní legitimity (k dřívějším návrhům, v nichž byla aktivní legitimita téhož navrhovatele zčásti sporná, viz např. rozsudek NSS ze dne 18. 11. 2021, č. j. 9 Ao 21/2021 - 111) či případným faktickým vyprázdňením návrhu ve vztahu k některým napadeným ustanovením mimořádného opatření v důsledku předchozí rozhodovací činnosti NSS.

[25] Výrok o nákladech řízení vychází z úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1, větou první, s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS, část III. 4.). Navrhovatel (na základě zjednodušeného posouzení věci) v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému odpůrci v řízení žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto mu jejich náhradu soud nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. března 2022

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu